

"අපි දෙන්නෝ කේන්දර වෙලු මොකක්ද අවුලක් කියලා ඒ නැකත හරිකන්තේ නෑ කියන්නේ.." රුවන් විවෙමි කියනකොට කාවතා පැන්ටි විසත් අඳුගෙන ඉවරයි.

"ඉතිං.. දැන් මොකද කියන්නේ විතා.." කාවතා විවෙමි කියාගෙනම අඳු විට්ටමට කොට්ටකක් කියලා කේන්තු වුනා.

"තව මාස තුනක් අඳුලුක වෙච්චේ වික ගන්න ඕනේ කියලා කියන්නේ.." රුවන් ඔරපතලු විදියට විවෙමි කියනකොට කාවතා ක්‍රිකුත්මි මිතාගන්න ඔරවුනා.

"මොකක්.. පිස්සුද ඒ තකාට.. මාස තුනෙන් වෙච්චේ ගන්න කියන්නේ මොනවා ලෑස්ති කරලුද.. විසාර.." කාවතා තදවුනු පාර කාවතා පිස්සුවෙන් වගේ විකදිගරිමි කියවාගෙන ගියා.

"ඒක තමයි කියන්නේ කවි.. මම කොතොමුද හදිස්සියේ විකා පෙට්ටිල් කරගන්නේ.. ඒ මදුට්ට මට විතවනම් වින්න වෙන්නේ අත්තිම මාකේ වුනාටනේ.." රුවන්ගේ මැදිවුනේ සැලකන ලත්තකට.

"අපේ උපට් මිම්බු ගහගන්න කියන්න අනේ.. කොහෙල්මල් කේන්දරේ.." කාවතා හිරිකේ උපට්මකටම තදවෙලා.

"විවෙමි කියලා හරිකන්තේ නෑනේ කවි.. අපේ හෙදරිකුත් කියන්නේ ඒවගේ හැටිට කොතොමිවරි ඉක්මණුරම් මේක කරලා දාමු කියලා.." රුවන් විවෙමි කියනකොට කාවතාගේ කට්ටි ආලු වචන වික කාවතා ගිලුගත්තේ රුවන් විකක මේකට රණ්ඩුවෙලා තේරුමක් නැති ගිහ්දා.

"මං දැන්ම අයිතේ.. මට තේරෙන්නේ නෑ.. මං අපේ අම්මලුත් විකක කතා කරලා ඔලුන්නම්.. කොතොමිත් හෙට්ල් දෙකෙන් මේක කතා කරනවා අහනේ.. මං තියන්නම්.." හොදරිමි තරසා ගිහිං මිරිසු කාවතා කෝල් වික කවි කරලා විවෙමිමම අපේ ශ්‍රී වුනා.

හවස 4 විතර වෙනකොට ඔබ්බිමට දුෂාහි විතකොටත් කාවතා හිරිකේ හිඳාගෙන, කාවතා අපැරවන්නේ හෙලුවම් පහලට ගිහිං වොත් විකක් දාගෙන ආලු දුෂාහි තේ විකකුත් හදාගෙනම අවුත් කාවතාගේ අපදෙන් වාඩි වුනා.

Click here to access this Book :

[FREE DOWNLOAD](#)

